

Stichting IDA-Mabogini

De Stichting IDA Mabogini stelt zich tot doel het leveren van een bijdrage aan onderwijsmogelijkheden voor kinderen van de lokale bevolking waarvan de ouders/verzorgers de financiële middelen hiertoe niet hebben, gericht op basis- en zo mogelijk beroepsonderwijs in Mabogini, Tanzania.

NIEUWSBRIEF Nr. 11

september 2014

Een koffer vol verhalen.....

heb ik voor jullie meegebracht van mijn recente reis naar Mabogini.

Zoals jullie weten, heeft mijn gezondheid mij de laatste jaren parten gespeeld waardoor ik niet eerder een kijkje kon gaan nemen in mijn geliefde dorp Mabogini/Tanzania, maar nu was het dan eindelijk weer zover dat ik met toestemming van mijn specialist deze reis kon maken.

Het werd een feest van herkenning en terugzien van oude bekenden en natuurlijk de schoolkinderen van de James Ole Myllia School en de Muungano School.

Voorafgaande aan deze reis had ik mijzelf een drietal doelen gesteld en wel:

- * kijken of het geïnvesteerde geld ook daadwerkelijk op de daarvoor bestemde plaatsen terecht was gekomen;
- * mezelf op de hoogte stellen van de plannen voor een bibliotheek;
- * en als laatste, het vieren van mijn verjaardag met de kinderen en de leerkrachten van de James Ole Myllia School.

Laat ik met dit laatste beginnen. Het was weer geweldig! Hoe vaak maak je het in je leven mee dat je door ruim 350 kinderen op je verjaardag wordt toegezongen met 'Happy birthday to you, happy birthday to you' enz., met direct als volgend couplet 'How old are you now?' Mocht je euforische gevoelens hebben gekregen dan word je hiermee weer direct met beide benen op de grond gezet. Begeleid door alle kinderen gingen we naar de feestelijk versierde plek waar allerlei activiteiten waren georganiseerd.

De middag werd gevuld met zang, dans, acrobatiek, toespraakjes en toespraken met als afsluiting de al bijna traditioneel geworden 'rijst-met-bonen-maaltijd', die ik jaarlijks als persoonlijke traktatie aan de schoolkinderen schenk ter gelegenheid van mijn verjaardag. Dit jaar alweer voor de vijfde keer. En zo kreeg ik er weer een jaartje bij.

Naast dit persoonlijke tintje van mijn reis was er natuurlijk ook de ‘zakelijke’ kant van het verhaal, en wel de besteding van de sponsorgelden voor verschillende doeleinden.

Als in gezelschap het gesprek soms komt op ‘Goede Doelen’ dan zijn de opmerkingen steevast ‘Er blijft teveel aan de strijkstok hangen en daarom doe ik er niet aan mee’ of ‘Het is een druppel op een gloeiende plaat of het is water naar de zee dragen. Er verandert toch niets’.

Ook voor mij niet geheel onbegrijpelijke opmerkingen, maar toch ook niet altijd waar. Want soms verandert er toch wel iets. Ik heb het zelf gezien!! In Moshi, de dichtstbijzijnde grote stad voor Mabogini zag ik de veranderingen. Drie jaar geleden reden er bussen van het Openbaar Vervoer waar je niet echt voor je plezier gebruik van maakte, ook al heb ik dat toen wel gedaan. Nu waren er toch heel wat meer moderner bussen. Ook trucs voor het goederenvervoer zagen er beter uit.

De horeca heeft ook een klein graantje meegepikt van de toch in mijn ogen iets stijgende welvaart.

Althans in de grote platteland in Mabogini, Ik ben met Fausta en drinken in Zumbaland. kinderpretparkje’

stad. Niet op het waar ik gelogerd heb. Novatus iets wezen Wij zouden het ‘Een noemen.

Zumbaland

Maar niet alleen in Moshi zag ik veranderingen. Ook in de school van Monica, de James Ole Myllia School, waar voor mij alles is begonnen. In eerdere Nieuwsbrieven (nr. 5, zie de site www.ida-mabogini.nl) vertelde ik al over de geweldige impuls van de school door vrijwilligers van de Child Reach Organisation. Door deze organisatie is Monica samen met haar collega Maanga vorig jaar (2013) uitgenodigd voor een 14-daags verblijf in Londen, waar zij een aantal scholen hebben bezocht. Zij hebben daar veel van opgestoken en dat is ook goed te merken op haar school. Er is veel meer discipline. Dat was in 2011 ook al wel zichtbaar, maar nu nog meer. Kinderen lopen niet meer de hele dag over het terrein te hollen. Er zit meer structuur in het lesgeven. Toen ik de eerste dag bij de school aankwam, hoorde ik een klas de rijtjes opzeggen, zoals wij dat vroeger moesten doen. Een golf van nostalgie ging door mij heen. Omdat ik dagelijks de lunch ging gebruiken op school (Monica woont alleen, er was dus niemand thuis en daardoor ging ik tussen de middag eten op school) hoorde ik op een dag de leerlingen van Standard 7 (de hoogste klas) de 'Song of Peace' zingen. Leuk om te vertellen, dat wij dit met het gospelsongkoor zingen en ik de partituur met tekst had opgestuurd met de vraag of de kinderen dit zouden kunnen instuderen, zodat we het dan met elkaar konden zingen. En dat is gebeurd op mijn 'verjaardagsfeest'. Echt fantastisch. Zeker als je weet, dat het voor Maanga (die er verantwoordelijk voor was) heel lastig was om haar kinderen het in het Engels te leren. Maar het is gelukt, zichtbaar een stukje discipline.

Naast het veel gestructureerder lesgeven, stelt Monica haar school ook open voor internationale gasten. Inmiddels heeft zij een zekere reputatie opgebouwd op dit gebied en wordt zij vaker door deskundigen benaderd voor diverse onderwerpen. Toen ik er was, kwamen een arts en een verpleegkundige op school om een lezing te geven aan de leerkrachten over gezondheid, voedsel, hygiëne en ziekten. Aids werd er nog niet in besproken. Dat is toch nog te beladen. Maar ongetwijfeld komt dit in de toekomst ook aan de orde. Er zijn zoveel weeskinderen, waarvan de ouders overleden zijn aan aids en die verzorgd worden door wie dan ook. Soms nog grootouders of andere familie, soms ook door relatief vreemden. Ook op de school van Monica zit een groot aantal. Door de passie van Monica voor haar kinderen en haar school is deze school tot een hoger niveau gestegen. Ook mede dankzij het team dat zij om zich heen heeft weten te verzamelen.

Monica (met gestreepte blouse),
Maanga in grijs gedessineerde jurk)

Dit niveau is zeker niet op andere Primary Scholen in Mabogini te vinden. De leerkrachten zijn door de onderwaardering in salaris meestal niet zo gemotiveerd. Vreemd is dat de Overheid (Government) zo ongelooflijk weinig investeert in haar basisscholen. Wel in de universiteiten. Die komen niets tot weinig tekort. Met betrekking tot de basisscholen kun je in het kort zeggen: er wordt een gebouw neergezet als een bepaald aantal kinderen in een gebied woont. Er komen in het gunstigste geval ook nog wat schoolbankjes en een enkel leerboek en verder moeten de ouders het bij elkaar zien te sprokkelen. En Monica heeft daar haar uiterste best voor gedaan en doet het nog steeds. Van de Child Reach Organisation kreeg zij niet alleen een opgepimpte school, maar ook nog een extra schoollokaal (nu in gebruik als crèche), een dak op een lokaal en een toiletgebouwtje. Door mijn jaarlijkse maaltijd, waardoor zij ook in contact is kunnen komen met de Child Reach Organisation heeft Monica ook contacten gelegd met de Nederlandse NGO **FD Kilimanjaro**. Voor mijn maaltijd op 24 juli probeert Monica elk jaar een blanke (Mzungu) uit te nodigen als representant voor mij. Daarbij is Joris de Vries een paar keer aanwezig geweest. Hij was er ook in 2009 als gast en heeft toen de speciale 'Yok tree' geplant, die inmiddels wat groter is gegroeid.

2014. Ik vind het eigenlijk een wat triest boompje, maar ze zien er allemaal zo uit. Het hoort dus zo en ze groeien best snel

Joris heeft goede contacten in dit gebied en door zijn vader ook in Nederland. Hierdoor heeft hij de belangstelling weten op te wekken voor de school van Monica. Over verschillende zaken vindt momenteel overleg plaats. Zodra Monica er méér van weet, stelt zij mij op de hoogte en kan ik jullie op mijn beurt er ook weer over informeren. Het is dan wel niet direct de bijdrage van de Stichting, maar indirect is het dat wel. Monica voelt dit ook zo en laat haar waardering ervoor zeker aan mij en aan de Stichting merken door ons ervan op de hoogte te stellen. In de volgende Nieuwsbrief hoop ik er ook meer over te kunnen schrijven.

Tot zover enkele algemene ontwikkelingen, die de J.O.M. School ten goede zijn gekomen.

Nu over naar de door de Stichting gesponsorde kinderen.

Hier hebben veranderingen in plaatsgevonden.

Het schooljaar 2013/2014 werd begonnen door Esther, Said en Rukia.

In 2011

Rukia

Said

Esther

In de loop ervan vertrokken Esther en Said. Zowel Esther als Said kwamen in de puberteit terecht en gingen het leven ontdekken.

Esther ging uit met vriendjes en leren was niet langer meer de voornaamste prioriteit. Hoewel Monica haar heel regelmatig volgde, verdween zij toch van school. Zij ontmoette een jongen en zit nu in Dar es Salam, de grote stad met haar vele verlokkingen. De rest laat zich raden. Wat wij ons toch voor ogen houden, is dat er in ieder geval een ondergrond van educatie is. Wie weet, komt het er nog een keertje uit.

Hetzelfde gold voor Said. Monica heeft vele gesprekken gevoerd met de jongen en zijn verzorgers. In het begin trad er enige verbetering op, maar dit hield geen stand. Op enig moment heeft Monica de verzorgers/sters moeten vragen om uit te zien naar een andere school, omdat zij de negatieve voorbeelden niet langer op haar school wilde hebben en al zeker niet als de kinderen gesponsord worden.

Tijdens mijn verblijf heeft Monica verzocht om 3 nieuwe kinderen in het sponsorprogramma te mogen plaatsen en ik ben daarmee akkoord gegaan. Het zijn 2 jongens en 1 meisje. Rukia is op school gebleven

Rukia, nu in 2014, zit in Standard 7

Ik begin met het nieuwe meisje, **Paulina**. Zij is 7 jaar en zit in Standard I. Zij heeft wel ouders, maar deze zijn erg arm. Daarbij drinkt haar vader. Paulina heeft een handicap, waarmee zij is geboren. Haar rechter beentje blijft achter in ontwikkeling. Zij heeft een prothese, maar deze is inmiddels veel

te klein geworden en dit levert haar de hele dag veel pijn op.

Hierdoor is ook haar voetje zich aan het misvormen. Toch komt zij elke dag een heel eind naar school gelopen, omdat zij zo graag op school is. Ik heb ter plekke besloten om haar te sponsoren, niet alleen voor het schoolgeld, maar ook voor een nieuwe aangepaste prothese. Monica heeft ervoor gezorgd dat het geld (plusminus € 275, -) direct bij de behandelend arts terecht is gekomen en inmiddels heeft Paulina haar nieuwe prothese (niet voordat ik vertrok, maar op dit moment wel).

Paulina

De 2 jongens zijn:

Denis Tumaini, 11 jaar oud en zit in Standard V. Denis is wees.

Zijn beide ouders zijn overleden. Oma is zijn verzorgster.

Denis is heel gemotiveerd om te leren, hij is een geboren leider.

en

Cathbeth Lingus

Evenals Denis is Cathbeth 11 jaar en ook hij zit in Standard V. Denis heeft een erg jonge moeder, die niet voor hem kan zorgen. Zij werkt ergens in Tanzania als 'housegirl'. (Vroeger bij ons bekend als 'dienstmeisje'). Cathbeth woont bij zijn oom, een oudere broer van zijn moeder. Ook hij is gemotiveerd, een heel goede leerling, gedraagt zich goed en heeft ook aangeboren leiderscapaciteiten.

De 4 gesponsorde kinderen bij elkaar met hun 'Madre Familias' Monica

Van li. naar re.: Rukia, Denis, Paulina, Monica en Cathbeth

Voor het vorige schooljaar heeft de Stichting het lesgeld voor de Secondary School betaald voor **Ana Edess**. Helaas is dit fout gegaan. Monica heeft mij daarom ook dringend geadviseerd om geen schoolgeld meer te sponsoren voor kinderen, die naar de Secondary School gaan. Hoe jammer dit ook is. Er blijkt geen communicatie mogelijk te zijn tussen het Hoofd van de Secondary School in Mabogini, ook een Governmental School, en Monica. Ook wil de Secondary School het schoolgeld niet betaald krijgen via een Bank. Dit alles levert dus te veel risico op. De Stichting zal hier dus niet mee verder gaan.

Wat Ana betreft, heeft Monica gehoord, dat zij nauwelijks een jaar op de Secondary School heeft gezeten en toen door iemand is opgehaald. Ook zij zou in Dar es Salam zitten. Zo jammer voor dit meisje. Maar het leven lijkt nog vaak zo in elkaar te zitten in Tanzania. En toch wil ik met mijn Stichting erin blijven geloven dat enige vorm van educatie ergens zijn vruchten zal afwerpen. Tenslotte is hoop verloren, al verloren.

Als bijna laatste onderwerp van deze Nieuwsbrief wil ik vertellen dat Hiza, de computerman, bezig is met de start van een eigen Stationery, die gesponsord wordt door de Stichting. Naast dit 'eigen' winkeltje' doet hij ook nog werk bij het opleidingsinstituut waar hij zijn opleiding heeft gevolgd. Meer hierover vertel ik in de eerstvolgende Nieuwsbrief.

Daarin ga ik ook verder in op de plannen voor een bibliotheek, waarover ik uitgebreid heb gesproken tijdens mijn verblijf.

En er zijn nog wat meer zaken, waar ik op in ga in de eerstvolgende Nieuwsbrief.

Het ligt in de bedoeling om deze in november 2014 aan jullie te zenden. Een mijlpaal wordt in deze maand bereikt. De Stichting viert dan haar eerste lustrum.

Zoals ook in de voorgaande jaren ontvang je hierbij nog het **financiële overzicht over 2013**, zoals deze zijn opgemaakt door dhr. Jack Lumens.

Ook nu vroeg hij mij, net als het voorgaande jaar waarom er zo'n groot eigen vermogen is en ik heb hem hetzelfde antwoord als toen gegeven.

'Het wordt door mij bewust zo gehouden ondanks dat de Stichting kleinschalig wil zijn en blijven.

Allereerst zijn we heel selectief in de keuze waaraan of aan wie het geld besteed zal worden.

Daarnaast wil de Stichting kunnen blijven garanderen dat de kinderen, die nu gesponsord worden, kunnen blijven rekenen op de continuïteit van hun scholing/ opleiding. Op dit moment zit 1 kind van de James Ole Myllia School in Std. I , 2 kinderen zitten in Standard V en 1 zit in Standard VII (Rukia).

Voor haar zal het schoolgeld hoger zijn i.v.m. meerdere examens, die zij moet afleggen. Hiza gaat beginnen met een eigen Stationery, waarvoor de Stichting ook zal sponsoren. Verder staan er een aantal zaken op de plank, die nog niet helemaal duidelijk zijn, maar waarover ik jullie zal berichten zodra dat wel het geval is. En deze vragen ook om financiële ondersteuning.

Stichting IDA Mabogini
 p/a Godswaardersingel 407
 6041 GH ROERMOND

Jaar 2013	<u>2013</u>	<u>2012</u>
	€	€
Opbrengsten:		
Donaties	6.817,00	4.253,00
Extra donatie J. de Vries inz. Reiskosten	-	1.750,00
Extra donatie J. de Vries inz. Schoolmaaltijden	-	-
Rente spaarrekening ASN-bank	143,50	244,72
Rente spaarrekening Triodos	-	1,97
	<u>6.960,50</u>	<u>6.249,69</u>
Kosten:		
	€	€
IT-opleiding, Hiza, internaat	-	1.580,00
Kosten Novatus Mushi	-	400,00
Bijdrage Kamer van Koophandel	-	24,08
Schoolkosten individ. Kinderen	2.948,00	1.650,00
Kantoorbenodigdheden	155,97	-
Maisproject Muungano school	-	500,00
Reis-en en relatiekosten bestuur	-	249,50
Schoolmaaltijden	-	170,00
Bankkosten	<u>119,25</u>	<u>133,58</u>
	<u>3.223,22</u>	<u>4.707,16</u>
Positief resultaat boekjaar	<u><u>3.737,28</u></u>	<u><u>1.542,53</u></u>

Stichting IDA Mabogini
p/a Godsweetersingel 407
6041 GH ROERMOND

BALANS PER 31 DECEMBER 2013

ACTIVA	<u>31-12-2013</u>	<u>31-12-2012</u>
	€	€
Betaalrekening Triodos 390364541	6.873,17	3.280,06
Spaarrekening Triodos 2204986607	176,46	174,49
Spaarrekening ASN 880.02.72.584	8.292,92	8.096,41
Verstreckte lening inz. Maisproject	500,00	500,00
Te ontvangen rente spaarrekening Triodos	-	1,97
Te ontvangen rente spaarrekening ASN	143,50	196,51
Totaal debet	<u>15.986,05</u>	<u>12.249,44</u>
PASSIVA:	€	€
Positief resultaat tot en met 2013	15.958,39	12.221,11
	.....	.....
subtotaal	15.958,39	12.221,11
Te betalen bankkosten	27,66	28,33
Totaal credit	<u>15.986,05</u>	<u>12.249,44</u>

De administratie is door mij gecontroleerd op 3 juni 2014 en er zijn door mij geen onrechtmatigheden aangetroffen. Het resultatenoverzicht geeft een getrouw beeld van het positief resultaat over 2013 ad. € 3.737,28 en de balans geeft een getrouw beeld van de bezittingen en schulden, met een positief eigen vermogen ad. € 15.958,39 per 31 december 2013.

Aldus verklaard te Horn op 6 mei 2014.

Financieel Adviesbureau J. Lumens
J.J.G.G. Lumens Bc.
Posthuisweg 5
6086 AG Horn

Tot slot nog een bericht, waar ik zelf zo ontzettend blij en dankbaar voor ben: Mijn zoon Marc School gaat mij meehelpen met de Stichting. Degenen, die mij kennen, weten wat dit voor mij betekent. Hij zal mij vanaf nu gaan meehelpen met het beheren van de Stichting en het maken van Nieuwsbrieven. Deze verandering zal o.a. worden opgenomen in de registratie bij de Kamer van Koophandel

Met deze informatie sluit ik de 11e Nieuwsbrief. Ik hoop dat je dit alles weer met belangstelling hebt gelezen. Misschien heeft het ergens iets geraakt. Mocht je een idee of suggestie hebben waarmee we de financiën kunnen laten groeien opdat we de verplichtingen kunnen blijven garanderen en waarmaken, laat dit dan alsjeblieft weten. Misschien wil je zelf wel iets doen om geld in te zamelen, bijv. door verjaardagsgiften over te maken naar onze rekening bij de Triodos Bank.

Alle Nieuwsbrieven kun je terugvinden op www.ida-mabogini.nl. Misschien aardig om weer eens terug te lezen wat er al allemaal gebeurd is.

Ook deze Nieuwsbrief wordt geplaatst op de website en is te vinden onder het kopje 'Nieuwsbrief' als PDF-Bestand.

Het wordt gestuurd aan alle mensen, die door mij zijn opgenomen in een 'Mailing'.

Mocht je de Nieuwsbrief in de toekomst niet meer willen ontvangen, laat mij dit dan weten via info@ida-mabogini.nl. Je wordt dan uit de lijst verwijderd. Ook kun je op dezelfde manier laten weten als je iemand anders kent die belangstelling heeft voor de ontvangst van de Nieuwsbrief.

Namens de kinderen, die nu gesponsord worden, dank ik jullie voor alle giften en spreek de hoop uit dat we mogen blijven groeien met jullie medewerking.

De Stichting Ida-Mabogini is een ANBI geregistreerde Stichting. Dit betekent dat de giften kunnen worden afgetrokken van de Belastingen onder bepaalde voorwaarden.

Donaties zijn altijd welkom op Rekening **NL36TRIO 039.03.64.541** t.n.v. Stichting Ida-Mabogini bij de TriodosBank

Asante sana sana (heel hartelijk dank) namens alle kinderen, die hopen op ons te kunnen rekenen.

"Onderwijs is niet een emmer vullen, maar een vuur ontsteken"

Socrates

Warme groet,
Joke